

ఎన్నో భావాల కలనేత

తెలుగు సాహితీ వనం వారి 6వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా రవీంద్రభారతిలో ఆవిష్కరించిన కవితా సంకలనం "ఎన్నో వర్షాలు" చదివి నా అభిప్రాయాల్ని ఇక్కడ పంచుకుంటున్నాను.

కాంతి కృష్ణ సంపాదకత్వంలో వెలువడిన ఈ "ఎన్నో వర్షాలు" తెలుగు సాహితీ వనం వారి నాలుగవ ప్రచురణ.

కొత్త కవులను ప్రోత్సహించేందుకు, తెలుగు సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేయడమే ముఖ్య ఉద్దేశంగా నిరూపించిన కవితల పోటీలో ఎంపికైన విజేతల కవితలు మరియు మన తెలుగు సాహితీ వనం నిర్వాహక బృందం కవితలు కూడా ఇందులో ఉన్నాయి.

ఈ సందర్భంగా కవులను వేదికపై సత్కరించి పుస్తకాలను అందచేయటం జరిగింది. ఇందులో నా కవితకూ భాగం కల్పించిన సాహితీ వనం వారికి హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు.

మనలో కొందరు కవితాన్ని వారి భావాలను ఎక్కువ మందితో పంచుకోవటానికే, కొంత గుర్తింపు కొరకు, మరి కొద్ది మంది సామాజిక శ్రేయస్సుకై రాస్తుంటారు.

ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కో ప్రత్యేకమైన కారణము ఉంటుంది. ఒక్కో భావము ఒక్కో వర్ణ సృష్టాన్ని సంతరించుకుని సాహితీ వనం కవుల కలం నుంచి జాలువారగా అందరూ ధన్యులు కోభిల్లుతున్న ఆ కవితల సంకలనమే "ఎన్నో వర్షాలు".

ఇది అతిశయోక్తి కాదని కవితలన్నీ చదివిన పాఠకులకు అనిపిస్తుంది!!

మొట్ట మొదటిగా "ఉగాది" అనే అంశంపై కవితలను చదువుతుంటే ఉగాది మన కనుల ముందు వసంత గానం పాడుతున్నట్లుగా ఉంటుంది!

ఓ కొకిలా , నీ కమ్మని గీతం అలవిస్తూ ఉండు.. మా నిస్సహాయతలకు లేవనలం నీ కమ్మని గీతం అలవిస్తూ ఉండు! (అనంత లక్ష్మీ గంధం)

సుసరాల అమని కోయల కుమారులు కుమార్తెల్ని రంగుల పొదిబిల్లులు (అప్పర్ వలిపా) కల వేస్తూ గాలి మోహిస్తోంది. విచ్చుకున్న పరిమళాలను మాల కట్టాలని (మచ్చ రాజవారి)

ఉగాది చచ్చడిలో వేవ చేదు తీపిలో కలిసి పోయినట్లు బాధలన్నీ చిరునవ్వుల సముద్రంలో కలిపేస్తూ (శశ్వర్ ఆదిత్య)

మనల్ని ప్రతి రోజూ పలకరించే "కల" మరొక కవితాంశం. ఈ కవితల చదువుతుంటే ఒక్క రోజులో విచ్చుకుని రాబోయే కుసుమమందిరి కలలు ఎన్నో ఆలలు రేపుతాయో కూడా అని అనిపిస్తుంది!!

గడివిన ఛందియలన్నీ గల గలమంటూ చేసే సప్తగి గుండెను ఊయలంటూ గెమ్మత్తయిన ఊపాల ఒరవడి! (సత్య దాగరి)

జీవితమే ఓ రంగుల కల మది మధనంలో ఉరికి అనుభవాలు వల! (అంజలికా కామేశ్వరి)

అమె ఒక్కసారి సన్నిత శిశిరంలో రాలిన పువ్వులన్నీ కొమ్మల వైపు వెళ్ళి మళ్ళీ చిగురిస్తాయి (వారణాసి భానుమూర్తి)

కవితాంశము ఇచ్చినప్పుడే కాక, బచ్చికం ప్రవేశించినప్పుడు కూడా కవుల కలము నుండి ఎన్నో భావాలు రెక్కలు తొడిగిన సీతాకోక చిలుకల కవితాకాశములో ఎగిరాయి...

తల్లిదండ్రులకు కడుపుకోత మిగిల్చి తమ దారి చూసుకునే పిల్లలు, సమాజములో ఇంకా తొలగిన అసమానతల మురియు తెలుగు భాష ఔన్నత్యం కొందరికి కవితాంశం కాగా , మనుషుల్లో మృగం అవుతున్న మానవత్వం, గురువు ఔన్నత్యం, చైతన్యం బ్రతుకు చిత్తం మరియు ప్రయత్నం అలాంటి మరొకొందరికి కవితా వస్తువులు అయ్యాయి. మీరు ఊహించగలరా, పనిమనిషిపై ఆధారపడే సగటు గృహిణుల అలాంటి కవితలను రాయొచ్చని!!

అటువంటి కవితల్లోనించి మచ్చుకు

కొన్ని కవితా వాక్యాలు :

"నీవు జార విడిచిన మమతానురాగాలను వెతుకుతున్నా నిర్దుంగా నీవు కోసి పారేసిన నా మనస్తకం ఖండికమ వెతుకుతున్నా" (ప్రసాద్ రావు రామాయణం)

"కాల వరీకల్లో నిలదీకొకుంటూ నా ఉనికిని నిలుపుకుంటూ మీ కలం నాలుకలో విసిరిస్తూ మురిసిపోతున్న తెలుగు నేను " (సుధాకళ్యాణి).

"ఉన్నోళ్ళని లేవోళ్ళని చితిమంటను రేపింపెవరు కన్నీళ్ళని కను రెప్పలకు అందించింది నాలోని బెదురు " (లిలా కృష్ణ)

"మీరు తోడించిన నీతి చంద్రికలు సుమతీ శతకాలు నా జీవనాన్ని సుమార్గాన నడిపే పంపతంత్రాలు " (ఎం. ఎన్. చారి)

"వని వాదని మానవతా కుసుమాలను గుత్తులుగా విరబాయిస్తూ మనకేసిన బ్రతుకులోకి గురి చూసి విసిరిస్తూ " (రామపురికి సత్యనారాయణ)

"అమె ఆయువుకు నేను ఊపిరివైతే అమె నేను శ్రీకారం చుట్టిన పసులకు ముగింపు" (గాంధీ దేవి)

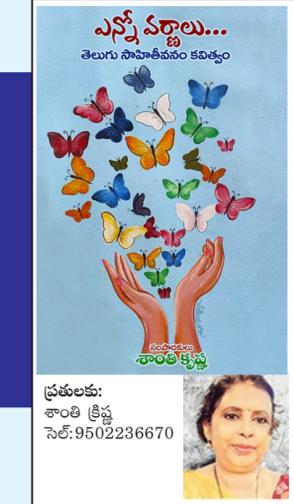
"భూమి బల్లపై విత్తనాలను పంపిం పెట్టి మంచి పంట గెలుపుకోవాలని " (మధుమాదన రావు)

"మది చేతులతో అల్లుకుంటుంది అమె తలపులే తనువుగా తొంగిపంచుకుంటూ అతను" (చక్రవర్తి వేసంక)

మరొక కవితల పోటీలో మన భవిష్యత్తుకు పునాది రాశీని "గురువు" కవితాంశవైతే, ఇంకా పోటీలో మన అత్య గౌరవమునకు ప్రతీక అయిన "మాతృ భాష" కవితాంశం.

ఆ కవితల్లోనించి మచ్చుకు కొన్ని వాక్యాలు :

అతనెందుకో తపోవనంలో ఋషిలా చీకటి రెక్కలు విరుస్తూ

ప్రచురకు:
కాంతి కృష్ణ
సెల్: 9502236670

మనీష్యాల్లను మందిస్తున్నాను. అని మల్లాది శ్రీనివాస్ గారంటే.

భావాలకు అజ్ఞుం పోసే, నిత్య అక్షర హోలికుడు గురువని షేక్ రహీం పోల్చారు.

విర్రవీగే మనిషికి బుద్ధి నేర్పు గురువు ప్రకృతి అని గొడుగు యాదగిరి రావు గారు రాసారు .

మాతృభాష కవితాంశంగా

కొన్ని కవితలు ఇలా సాగాయి:

ఆదికవులకే అర్పించబడి అమోఘమైన పదాలతో అల్లబడిన మల్లెల గుబాళింపు మాలను నేను (కొత్త భానుమూర్తి)

తెలువి పాల సుగంధం స్వ ప్పు మైన తెలుగు భాష తీయ తీయని పదాలతో తేనెవల తెలుగు భాష (పానుగంటి శ్రీనివాస్ రెడ్డి)

మహిమ గల మన మాతృభాషను ఎన్నటికీ వీడకు మమతల కోవెల తలుపుల జాడ నీకేసిన మరువకు (హనుమంతు)

మేడను ఎక్కించిన మెట్లను మరువవద్దరా బాధా భాష పరిజ్ఞానముతో బుద్ధి పెరగాలిరా (ముక్కా శ్రీనివాస్)

మాతృ భాషపై మచ్చుకు వీడకు

మాతృ ద్రోహం నీవు మిగలకు (రమేష్ గాడి)

బుడి బుడి అడుగుల పడి పడి పడుగుల బుడుగు పాపాయిల ముద్దు భాష... (చదవలవాడ ఉ దయలై)

తరాల్ని మారినా తల్లి భాష కారాడు మృత భాష మెరుగులు దిద్దుకుంటూ మెరుస్తూ ఉండాలి సూర్యునిలా! (కొమరవల్లి అంజయ్య)

పద పదలలో పదసిన రాగాలు ప్రతి స్వర గతిలో సురుచిర గీతాలు (పిచ్చా కుమార స్వామి)

కవుల కలంలో కవితలై, కథలై, పాటలై జాలు వారుతున్న మాతృభాష తర తరాల తెలుగు వారి సొత్తుగా నిలిచి ఉండాలని ఈ సందర్భముగా కోరుకుదాము.

పండుగ కవితాంశమైనప్పుడు, కొన్ని కవితల్లో సంత్రాంతి సౌభాష వెల్లి విరితాయి, మరి కొన్ని కవితల్లో మానవత్వం వెల్లి విరిసిన నాడే నిజమైన పండుగ అని రాసారు.

మానవత్వం చెల్లె నీడను మనసుతో అల్లుకున్న బంధులకు అనురాగంతో ప్రాణమిచ్చే వచ్చని పండుగలే రోజులన్నీ (అరుణ ధూళిపాక)

పండుగల ప్రకృతి ప్రసాదాలు పండుభూతాల ప్రతి రూపాలు (మహావీ ఊటుకూరి)

నవ క్రాంతి వెల్లి విరిసే సంత్రాంతి సౌరభాలు (పనితా రాజ్)

తెలుగు వారి వాక్యము ముక్కలు పందిచ్చు అమ్మవారిని అలరించు అత్త దళ పద్మాల (మంధా అనురాధ)

ఇలా పండుగ కవితలు ఓ వక్క, ఎప్పుటికీ నిత్య సూతనమైన ప్రేమ కవితలు మరోపక్క మచ్చుకు కొన్ని

మామలై మిదమరంగా మల్లెలు కురిసినట్లుగా (పాతూరి అన్నపూర్ణ)

అమె అమ్మ ఈ లోకానికి పట్టుకొమ్మ ప్రేమకు శాశ్వత చిరునామా (జి. శాస్త్రి)

వయసు సునామిలో కొట్టుకుపోకుండా పవిత్ర ప్రేమను అన్వేషించగా (పిల్లి హజరత్తయ్య)

పచ్చని వసంతమై ఎదురు చూస్తూ చిగురులు తిన్న కొయల పాంటో అప్పటి నీ ఎంత ప్రేమా కదా!! (పసుదా దేవి)

పచ్చని నీ పరిచయమైన గానంలో చరణాలన్నీ నా ఎదురు చూపులే కదనం మన ప్రేమైనా కావ్వంటే మెలికలన్నీ నీ అలకల్!!

(అనిల్ కుమార్ వర్మ)

ప్రేమ, నీవు భాషా సౌందర్య బానిసత్యాన్ని వీడి అంతః సౌందర్య సింహాసనాన్ని అధిష్టించరాదా? (శశి కిరణ్ కొవ్వంపూర్)

మునిముసిగా నవ్వుతూ వసంతంలో

విగురించి విజినించే కుసుమల (రామ్ గోపాల్ కొమ్మల)

నేటి ప్రేమ సంతోషాన్నిచ్చని సుగంధం భాష్యత పట్టిన బానిసత్వం (బి. బసవయ్య)

ఇలా మధురమైన ప్రేమ గురించి, ఎప్పుటికీ శాశ్వతమైన మాతృ ప్రేమపై మరియు అంతః సౌందర్య విశిష్టతపై కొన్ని కవితలు సాగాయి.

స్వాతంత్ర్య సమర యోధులపై రాసిన కవితల్లోనించి కొన్ని వాక్యాలు:

నాడు వారి తపస్వులు ఉరి కొయ్యలకు ఊగింపించుకు

మనవిద్యలు గంజాయి మత్తులో తేలి తూలేందుకు కాదు సోదరా! (కుళ్ళాయ్య)

ఎగిసిన నిప్పురవ్వలై పెనుమంటల జ్వాలలై మట్టుమట్టి సముద్రాల కావల తరిమి కొట్టిన యుద్ధ కేతనమయ్యారు!! (భాగ్య ధామ)

చేసింది దొరల పాలనను భీష్మ పటలం ఏగిరింది గగనాన మువ్వన్నల పతాకం (జె. వి. కుమార్)

చివరగా మన సాహితీ వనం కార్మ నిర్వాహక సభ్యులు రాసిన పది ఆలోచనాత్మకమైన కవితలు ఉన్నాయి.

నేత్ర వైరుధ్యం అతి కృష్ణారావు కనులను కవితాంశంగా రాస్తే, "యాచించిన" అంటూ తన అత్య గౌరవాన్ని ఉటంకిస్తూ సూర్య ప్రకాశ రావు గారు రాసారు. శ్రీధర్ బిల్లా "నీటి కంటి" అంటూ బాల కార్మకుల దీన స్థితిపై కవిత రాసారు.

అమ్మ కొంగుతో పిల్లలకుండే అనుబంధంపై శ్రీనివాస్ తొడుపునూరి రాస్తే, యువత తమలోని నిస్వేచ్ఛా పాపరేఖలమంటూ కంచెపాటి మూర్తి రాసారు.

నవీన్ చంద్ర సామాజిక దృక్పథంలో కవిత రాయగా , కాలం విలువను ఉటంకిస్తూ సుమన ప్రణవ్ రాసారు.

"అత్యున్నత శిఖరం" అనే కవితలో కాంతి కృష్ణ

"కాలమనే కవిన శిల్పం సవ్యు లిఖించిన మాటలన్నీ లేఖలు సమాజపు అంతులే" అంటూ ఉన్నత శిఖరాల చేరాలనుకునే కవుల అంశంగాన్ని ఆవిష్కరించారు

ఆ విధంగా మన సాహితీ వనం కవులందరూ ఉన్నత శిఖరాలు అందుకోవాలని, తెలుగు సాహితీ వనం అధ్యక్షులతో మరెన్నో కొత్త వాక్యక్రమాల రాపు దిద్దుకోవాలని కోరుకుంటూ.

-అంబల సుధాకళ్యాణి, 88971 29206

విలక్షణమైన ఆకట్టుకునే శీర్షికతో రాసిన కవితా సంపుటి

అల్లి మోహన్ రాజు గారి "అమ్మలపాది" దీనిలో ఎన్నో కవితాస్త్రాలు ఉన్నాయి. అవి మనసును గాయం చేస్తాయి, సమాజంలోని చెడును అంత చేస్తాయి, మంచి మార్పు కోసం దీక్షించి లా నిలబడతాయి. ఇది మంచి కవితలు ఉన్న నిధి.

ఈ పుస్తకంలో కవి తాను వివిధ సందర్భాలలో రాసుకున్న కవితలను మనకు అందిస్తున్నారు.

ఈ కవితల అన్నీలూ సమాజ మార్పును కోరుకుంటున్నాయి. ప్రశ్నిస్తున్నాయి. ఆలోచనజేపుతున్నాయి, మార్చే నిర్దేశం చేస్తున్నాయి, ఈ పుస్తకంలో కవి పడిన తపన మనకు ప్రతిబింబ కనిపిస్తున్నది.

సమాజంలో జరుగుతున్న అనేక దుర్మార్గులను తుద ముట్టించేందుకు కవిపదే తపన అది.

ఒక నవీల సమాజాన్ని నిర్మించే క్రమంలో కవి కలం పదే తపన అది

సమాజంలో ప్రతి ఒక్కరిలో బాధ్యతను పెంచే క్రమంలో కవి అక్షరాలు పదే తపన అది.

ఈ పుస్తకంలోని కవితల్లోని భావాలు, మనందరినీ ఆకట్టుకుంటూ ఆలోచనజేపుతున్నాయి. సమాజంలోని చెడును నిర్మూలించే క్రమంలో, ప్రశ్నగా, అస్త్రాలై మెరుస్తుంటాయి. కవి అంటే సమాజ రక్షకుడు. ప్రజల కలల కాపలాదారుడు, అని నమ్మి రాసిన ప్రతి కవితలో సందేశాన్ని ఇచ్చే ప్రయత్నం చేశారు కవి అల్లి మోహన్ రాజ్.

అనేక సామాజిక అంశాలపై ఆలోచనజేసే విధంగా కవితలు ఉన్నాయి ఈ పుస్తకంలో. అందుకే ఇది అమ్మలపాది.

కవి ప్రజల పక్షం నిలవాలి. వారి బాధలకు ముందుగా అక్షరమై నిలవాలి. పరిష్కార మార్గమై బాసటగా ఉండాలి. ఆ క్రమంలోని

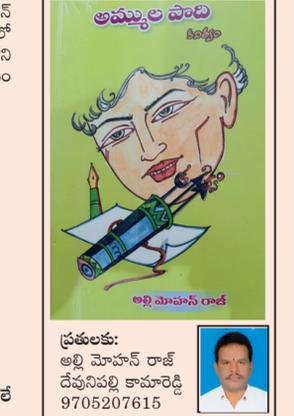
కవితాస్త్రాల నిధి అమ్మల పాది

రచనలో సమాజానికి మేలు చేస్తాయి. మోహన్ రాజ్ రాసిన ఈ అమ్మల పాది కవితా సంపుటిలో 68 ఆలోచనజేసే కవితలు ఉన్నాయి. సమాజంలోని దుర్మార్గులపై ఎక్కువైతే అక్షర శరలోకి మనం వెళ్లి చూస్తూ.....

"రాత్రి పగలు తెలియదు నీకు నిద్ర అన్నది లేదు నీకు నిద్ర లేవ కోడికాకలు లేవు పరవశించి పాటలు పాడే కోయలమూల గానాలు లేవు" అంటూ ..... నగర సంస్కృతిని వర్ణించారు అదే విధంగా "వెరువు" అనే కవితలో...

"కొంగలు దొంగ జపం చేస్తుండగా గంగపుత్రుల వెలుకు బాటులు చేసింది, మనిషి నోటికి ఇంత మధురమందించి ప్రతి వారి గుండెకు చేరువయింది" అంటూ ..... ఊరి చెరువు గురించి రాశారు "భూ స్వరాలు" అనే కవితలో....

"గూడు లేనోళ్ళ గుండెల్లోంచి ఎగిన పడిన సెగలే భూ స్వరాలు.

ప్రచురకు:
అల్లి మోహన్ రాజ్
దేవునిపల్లి కామరెడ్డి
9705207615

దండు కట్టి మందిపడుతూ గల మెత్తిన స్వరాలే ఈ భూస్వరాలు" అంటూ సామాన్యుని బతుకు చిత్రాన్ని కవితలో వర్ణించారు.

"మధుమక్కు" అనే కవితలో సుధుమక్కును వర్ణిస్తూ "మాస్తిరి చేతిలో ఒదిగిపోయి నల్లబల్లపై అందమైన అక్షరాలు మెలికి స్తావు." అంటూ... తరగతిగదిలో సుధుమక్కు ఉపాధ్యాయుని చేతిలో ఆయుధమై విద్యార్థుల మేధస్సుకు పరుసు పెడుతూ ఎన్నో విజ్ఞాన సుగంధ పరిమళాలను విద్యార్థుల మనోఫలంపై అవిష్కృతం చేసే "మధుమక్కు" గురించి రాసిన కవిత అందరినీ ఎంతో హత్తుకుంటుంది.

ఈ పుస్తకంలోని అన్ని కవితలు ఆలోచనీయాలే, అని తెలుపుకుంటూ సులభతెలియలే ఉన్న కవితల్లోని "బడి గంట" కవితలో

"నా వీపుపై కొట్టినందుకే ఒకరికి ఉపాధి కల్పిస్తున్నా దాన్ని గంట గంటకు నన్ను గాయపరుస్తున్నా మీ భువ కై ఆనందంగా భరిస్తున్నా దాన్ని"

అంటూ....

"బడి గంట" కవితలో చక్కని వర్ణన చేశారు. మోహన్ రాజ్ గారు ఇప్పటివరకు తెలంగాణ ఉద్యమంలో "అదిగదిగో తెలంగాణ" పాటల అల్పమే లో కదిలింది ఉద్యమాన నడిపించే పాటలను రాసిన వారు. అలాగే "మోహన్ గీతాలు" పేరిట గేయాలు పుస్తకం వేసినవారు.

కవిగానే కాకుండా రచయితగా చిరు సుప్రసిద్ధులు. ప్రతి సందర్భంలోనూ కదిలిపోతే గేయాలు రాసి కార్మికులలో పాడి వినిపించడం వీరికి అలవాటు. తెలంగాణ రచయిత వేదిక కామారెడ్డి జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శిగా, చాలా కాలంగా సేవలను అందిస్తున్నారు.

గేయ రచయితగా జనం కోసం సమాజంలోని రుగ్మతల మీద కవితలు, గేయం రాస్తూ, ఇప్పుడు మనకు "అమ్మల పాది" కవితాన్ని అందిస్తున్నారు.

ఈ పుస్తకంలోని అన్ని కవితలు ఆలోచనీయాలే. ఉద్యోగిత్వా ఉపాధ్యాయుడిగా పదవీ విరమణ చేసిన ఈ కవి, గేయం రాసినా కవిత రాసినా ఎంతో చక్కగా రాస్తూ అందరినీ ఆలోచనజేస్తారు.

"అమ్మలపాది" కవితా సంపుటిలో అన్నదాత, చెరువు, బడిగంట, సుధుమక్కు, కరువు సునామి, వృద్ధాకలం, మునురు , లాది మేటి కవితలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

కవి మోహన్ రాజ్ కలం నుండి మరిన్ని మంచి కవితా సం పుటలు వస్తాయని మనం తప్పకుండా ఆశించవచ్చు.

-సినిల్లా గృహార్ శిక్షక్ 9849062038

విస్తరి కోరిక

అక్షులన్నీ ఒక్కటై.. పుల్లలతో బందియై.. చక్కని ఆక్రమణ అలుముకొని అందంగా ముస్తాబైన విస్తరిని నేను!!

అందరినీ పంపకాలను సొంతంగా నాలో ఇమిడించుకొని సుప్పగా ఆరగించేవారికి వసందగా ముందుంచి వందించిన విస్తరిని నేను!!

నింపుకున్న పదాలూనా... చూపులతోనే ఆరగించేలా చేస్తాను!!

వారి ఆనందాన్ని మనసుతో నేనానందిస్తాను!!

నాకు నేనే పొంగిపోతాను!!

సందరాలన్నీ నావే అన్నట్లు మురిసిపోతుంటాను..

నన్ను సృష్టించిన ఆకలి తీర్చుకునే ఎందరితోనూ నాది చిరునవ్వుమీదా

అవసరం వారుండలేదు. దామకుంటాను బల్లంతా చిరునవ్వునూ

నన్నుగా సర్దుకుంటాను!! ఒక్కో పుల్లతో శరీరమంతా రండ్రాలుగా తూట్టుపడ్డా

పెడిపోని అనురాగంబంధంగా పెనవేసుకుంటాను!!

నాకున్న కళారూపమే నా ఆత్మస్వరూపం

మలచుకుంటాను!!

విస్తరిగా ఎన్నడూ మురిసిపోలేదు చివరికి కుక్కలు చివిన విస్తరి అనే నిందాస్తుంది

చుట్టూ పచ్చటి ఎత్తైన చెట్లతో నిండిన

దట్టమైన అడవి దాని చుట్టూ ఒక అందమైన సెలయేరు ఆ ఊరికి నిండవడం తెచ్చింది. చదువుకోవడానికి ఒక పాఠశాల ఉంది అంతేకాని ప్రాణాపాదు స్థితిలో ఆలోచన కొనసాగించడానికి ఆసుపత్రి లేదు. అంతేకాని ఆ పాఠశాల నాయకులు ఆ ఊరికి ఒక ఆసుపత్రి తేవాలని చాలా కాలంగా అనేక ప్రయత్నాలు చేశారు. కానీ అది ప్రయత్నం లేకుండా అనేక తేవడానికి నిజంగా ఏలు కాలేదే తెలియదు కానీ అక్కడ అంతకంత ఆసుపత్రి లేదు.

ఆ ఊర్లో ప్రాథమిక తరగతి చదివిన అందరూ ఉన్నత పాఠశాల చదువులకు వెళ్లాలంటే నడి దారి వెళ్లాలి. నడిపై పుతెనే పాఠశాల వారికి అదే వారికి పెద్ద చదువుగా మారింది. ఇలా కాదు చదువుదాం అనుకొని హోటల్ కు వెళ్లి అక్కడే ఉండి చదివే విద్యార్థులు ఉన్నత పాఠశాల చదువులు పూర్తికానే ఇంట్లోనే పేదరికంతోనే, అర్థిక అవసరాలతోనో చదువు ముగించి పట్టణంలో తేమకు తగిన పనులు ఎమ్మెకొని సందానిని కొంత ఇంటికి కొంత వాళ్ళ పోషణకు పెట్టుకుంటూ జీవితం సాగిస్తుంటారు.

అలాగే ఆ ఊరిలోని రాజ్ కేవలం ఒక చదువులు చదవాలని పట్టణంలోని హోటల్ కు చేరారు రోజూ వెళ్తూ వస్తూ తన ఇంటి అవసరాల గర్భ వేసుకుంటూ తాను ఎలాగైనా సరే ఒక మంచి సైన్ లో నిలబడి న తల్లిదండ్రులకు మంచి పేరు తెవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఒకరోజు తాను వెళ్లి మార్కెట్లో ఉన్న మంత్రిగారి ఇంటి వద్ద జనం గుమికూడటం చూశాడు. అక్కడనున్న వారిని చూడగా "మార్కెట్లో ఇక్కడ ఎదురుచూస్తున్నారు" అని అడిగాడు.

ఇది మంత్రి గారి నివాసం అని సమస్యలు అయినకు చెబితే వెంటనే

బడి కావాలి

వాటిని పరిష్కరిస్తానని చెప్పాడు అక్కడనున్న ఒక వ్యక్తి పై తన ఊరి సమస్యలను రాసి మంత్రి గారికి

వివరించాలి అని అనుకున్నాడు. అనుకున్న తరువాత ఏ సమస్యలు వాగుంటుందని ఆలోచించసాగాడు. ఊరికి బ్రీడ్ లీడు దేవు ఉంటే రవాణా సౌకర్యాలు బాగుపడి ప్రాంతం బాగా అభివృద్ధి పడుతుంది కదా అనుకున్నాడు.

కానీ దానికన్నా ముందు ఊర్లో అందరూ అలాగే గ్రాం పాల్ ఇబ్బందులు పడుతున్న సందర్భంలో హోటల్ లోకి పోవడం ఇబ్బంది కాబట్టి ఒక ఆసుపత్రిని మంజూరు చేయమని కోరడామనుకున్నాడు. ఇలా సమస్యను పేపర్ పై పెడుతున్న సందర్భంలో ఉన్నట్టుండి ఒక ఆలోచన వచ్చింది రాజ్ కే కు ... అరే ఈ సమస్యలన్నీ మామూలే కానీ పీటన్నీటిని పరిష్కరించాలంటే దానికి కావలసిన మంత్రిగారి వద్దకు వెళ్ళాలి ఒక బట్టి ఎలాగైనా సరే ఒక మంచి పాఠశాలను మరియు చదువుకోవాలన్న ఆలోచన ఉన్న పిల్లలందరినీ కళాశాలకు చేర్చే బాధ్యత అధునదామనుకున్నాడు.

రాజ్ కే దానిని పేపర్ పై ఉంచి మంత్రిగారు వచ్చిన వెంటనే అందజేశాడు. దాన్ని చదివిన మంత్రిగారు రాజ్ కే కు ఊరిలోని అభివృద్ధికి దోహదపడతామని. కాబట్టి వెంటనే అధికార బల్లించానని అక్కడికి వచ్చి అందుకు తగ్గ ప్రణాళికలు రచించాడు.

దీంతో ఊర్లోని పాఠశాలల రాజ్ కే ను మెప్పుకుంటూ నీలా ఓ పదిమంది చదువుకోని బాగుపడతే ఊరు బాగుంటుందని పిల్లలందరినీ చక్కగా పాఠశాలకు పంపడం ప్రారంభించారు.

-సింగంపల్లి శేష సాయి కుమార్ 8639635907

బహుమతి

చెప్పినట్లులేదని, ఎంత ప్రయత్నించినా ఇద్దరికీ ఉద్యోగం దొరకలేదని, కళ్ళలో నీళ్లు తిరుగుతుండగా చెప్పాడు. అంతా వినే మౌనంగా ఉండి ఉండి కిక్కిరిస్తూ వచ్చాము. ఆ రాత్రి మా లోపలికి అడుగు పెట్టే సరికి మా చెల్లి సీత లోపలి నుంచి మేము రా అన్న య్యా, రా పదనా అంటూ దగ్గరికి వచ్చి చేతిలోని నూట్ కేసు తీసుకుని లోపల వెళ్ళింది. ఎలా వున్నారమ్మా అంటూ రిల్యా గా కారున్నాము. మా చెల్లి కాఫీ తేస్తూ అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది. మారితే బావా నూట్ అంటూ లేని సమస్యలూ మాతో లోపలికి వెళ్ళింది. మా చెల్లి పెళ్ళి అరు నెలలయింది. మా బావ సాఫ్ట్ వేర్. పెళ్ళైన నెలకే హైదరాబాదులో మకాం పెట్టారు. ఏం సంగతులు బావా అంటూ అందరి కలకలం అడిగా అంతా భాగనూరు బావా అంటూ అందరూ అడిగారు. భార్యభర్తలిద్దరూ వచ్చి దాన్యాన్ని తీసుకుంది. నేను మా అవిదమ చూస్తూ. తనకూ అనుమానం ఏదీలేదు ప్రకారంగా మా చెల్లి మారింది. ఇంతలో కాఫీ తీసుకొన్న తాగుతూ కారున్నాము. కాఫీ అయ్యాక పంట చేస్తూ అన్నయ్య అంటూ చెల్లి లోపలికి పోయింది. వెనుకే మా అవిదా వెళ్ళింది.

నీకే బావా నీ చెల్లితో రాఫీ కలకలం కోవడం కిక్కిరిస్తూ. నాకు లేదు కా కళ్ళోనూ అన్నాడు. అందుకే కేరా బావా మీ అక్కని తీసుకొచ్చింది అన్నాను భుజం మీద చేయివేస్తూ. సాయంకాలం 6 అయింది. అలా బయటకు వెళ్ళాం బావా అంటూ లేచాను. తనూ బల్లలు మార్చుకుని వచ్చాడు. అలా సమస్య దగ్గరిలోని పాపా కి వెళ్లి కారున్నాము. ఇక చెప్పి విశేషాలంటూ ముఖంలోకి చూస్తూ. ఏమనుకున్నాడో నన్ను లో ఆ ఉద్యోగం పోయి మూడు నెలలయిందని, ఇబ్బం, గడవటం కష్టమవుతోందని, కొన్ని అప్పులు కూడా అయ్యాయని, సీత నాకు చెప్పడామంటే బాగుండదని

ఓటు విలువ తెలుసుకో!

ప్రజాస్వామ్యం పుస్తకం పచ్చని ఉండాలంటే ఓటు అనే పాటర్ పోయాలి ప్రతి ఓటర్. నేతల తలలాత్తు మార్చే విధాత ఒకరి నాయకుల పదవీ కిరీటాన్ని పదగాల్లే బావాలి ఓటర్ నోటుకు చేశామే ఓటు ప్రజాస్వామ్యానికి చేయ నోటుకు మురిసిపోకు ఓటర్ ఓటును అమ్ముకోకు ఓటరు. ఓటును అమ్ముకోకు ఓటరు. ఓటును అమ్ముకోకు ఓటరు. ఓటును అమ్ముకోకు ఓటరు.

- బాబు దేవానందం 8143589789.

తెక్కిందా

ఆది.సోమ.మంగళ.బుధ, గురు, శుక్ర, శని వారాలు ఎనిమిది ఎనిమిది ఎనిమిది దిక్కులు మొత్తం ఎనిమిది తూర్పు పడమర ఉత్తరం దక్షిణం ఈశాన్యం ఆగ్నేయం వైఖానన వాయువుం తొమ్మిది తొమ్మిది తొమ్మిది నవనవ భావాలు తొమ్మిది శృంగారం హాస్యం క్రీడణం రోద్రం వీరం భయంనకం లోభం అధునికం శాంతం పది పది పది భారతీయ గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు ఆర్యభట్ట ఆర్యభట్ట నున్నాను కుమగిని పదికి రూపమిచ్చాడు

-డా. దీపక్ న్యాతి

అక్షులన్నీ ఒక్కటై..

పుల్లలతో బందియై.. చక్కని ఆక్రమణ అలుముకొని అందంగా ముస్తాబైన విస్తరిని నేను!!

అందరినీ పంపకాలను సొంతంగా నాలో ఇమిడించుకొని సుప్పగా ఆరగించేవారికి వసందగా ముందుంచి వందించిన విస్తరిని నేను!!

నింపుకున్న పదాలూనా... చూపులతోనే ఆరగించేలా చేస్తాను!!

వారి ఆనందాన్ని మనసుతో నేనానందిస్తాను!!

నాకు నేనే పొంగిపోతాను!!

సందరాలన్నీ నావే అన్నట్లు మురిసిపోతుంటాను..

నన్ను సృష్టించిన ఆకలి తీర్చుకునే ఎందరితోనూ నాది చిరునవ్వుమీదా

అవసరం వారుండలేదు. దామకుంటాను బల్లంతా చిరునవ్వునూ

నన్నుగా సర్దుకుంటాను!! ఒక్కో పుల్లతో శరీరమంతా రండ్రాలుగా తూట్టుపడ్డా

పెడిపోని అనురాగంబంధంగా పెనవేసుకుంటాను!!

నాకున్న కళారూపమే నా ఆత్మస్వరూపం

మలచుకుంటాను!!

విస్తరిగా ఎన్నడూ మురిసిపోలేదు చివరికి కుక్కలు చివిన విస్తరి అనే నిందాస్తుంది

చుట్టూ పచ్చటి ఎత్తైన చెట్లతో నిండిన

దట్టమైన అడవి దాని చుట్టూ ఒక అందమైన సెలయేరు ఆ ఊరికి నిండవడం తెచ్చింది. చదువుకోవడానికి ఒక పాఠశాల ఉంది అంతేకాని ప్రాణాపాదు స్థితిలో ఆలోచన కొనసాగించడానికి ఆసుపత్రి లేదు. అంతేకాని ఆ పాఠశాల నాయకులు ఆ ఊరికి ఒక ఆసుపత్రి తేవాలని చాలా కాలంగా అనేక ప్రయత్నాలు చేశారు. కానీ అది ప్రయత్నం లేకుండా అనేక తేవడానికి నిజంగా ఏలు కాలేదే తెలియదు కానీ అక్కడ అంతకంత ఆసుపత్రి లేదు.

ఆ ఊర్లో ప్రాథమిక తరగతి చదివిన అందరూ ఉన్నత పాఠశాల చదువులకు వెళ్లాలంటే నడి దారి వెళ్లాలి. నడిపై పుతెనే పాఠశాల వారికి అదే వారికి పెద్ద చదువుగా మారింది. ఇలా కాదు చదువుదాం అనుకొని హోటల్ కు వెళ్లి అక్కడే ఉండి చదివే విద్యార్థులు ఉన్నత పాఠశాల చదువులు పూర్తికానే ఇంట్లోనే పేదరికంతోనే, అర్థిక అవసరాలతోనో చదువు ముగించి పట్టణంలో తేమకు తగిన పనులు ఎమ్మెకొని సందానిని కొంత ఇంటికి కొంత వాళ్ళ పోషణకు పెట్టుకుంటూ జీవితం సాగిస్తుంటారు.

అలాగే ఆ ఊరిలోని రాజ్ కేవలం ఒక చదువులు చదవాలని పట్టణంలోని హోటల్ కు చేరారు రోజూ వెళ్తూ వస్తూ తన ఇంటి అవసరాల గర్భ వేసుకుంటూ తాను ఎలాగైనా సరే ఒక మంచి సైన్ లో నిలబడి న తల్లిదండ్రులకు మంచి పేరు తెవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఒకరోజు తాను వెళ్లి మార్కెట్లో ఉన్న మంత్రిగారి ఇంటి వద్ద జనం గుమికూడటం చూశాడు. అక్కడనున్న వారిని చూడగా "మార్కెట్లో ఇక్కడ ఎదురుచూస్తున్నారు" అని అడిగాడు.

ఇది మంత్రి గారి నివాసం అని సమస్యలు అయినకు చెబితే వెంటనే

బడి కావాలి

వాటిని పరిష్కరిస్తానని చెప్పాడు అక్కడనున్న ఒక వ్యక్తి పై తన ఊరి సమస్యలను రాసి మంత్రి గారికి

వివరించాలి అని అనుకున్నాడు. అనుకున్న తరువాత ఏ సమస్యలు వాగుంటుందని

